

Evangelí de dissabte de la setmana VIII de durant l'any: senzills o complicats

Evangelí i comentari del dissabte de la setmana VIII de durant l'any. “Contesteu-me-la i us diré amb quina autoritat faig tot això”. El diàleg sincer amb Jesús ens obre el cor per conèixer-lo i conèixer-nos millor.

Evangelí (Mc 11, 27-33)

Se'n tornaren a Jerusalem i, mentre Jesús caminava pel recinte del temple, l'anaren a trobar els grans

sacerdots, els mestres de la Llei i els notables i li preguntaren:

-Amb quina autoritat fas tot això?
Qui te l'ha donada, aquesta autoritat?

Jesús els replicà:

-Us faré una altra pregunta.
Contesteu-me-la i us diré amb quina autoritat faig tot això. El baptisme de Joan, ¿venia de Déu o dels homes?
Contesteu-me.

Els discutien i es deien:

-Si responem que venia de Déu, ens preguntarà: "Doncs per què no el vau creure?" Però tampoc no podem dir que venia dels homes!

Tenien por de la gent, perquè tothom estava convençut que Joan era realment un profeta.

Per això respongueren a Jesús:

-No ho sabem.

Llavors Jesús els diu:

-Doncs jo tampoc no us dic amb quina autoritat faig tot això.

Comentari

La purificació del temple va deixar atònits els caps religiosos del poble. Va ser una mena de restauració del culte, com la que va tenir lloc en temps dels Macabeus; llavors va ser una celebració molt solemne: “van celebrar l'esdeveniment amb alegria durant vuit dies” (2 *Ma* 10, 6), perquè havien estat derrotats els enemics del poble de Déu que van profanar el seu temple. Però ara la profanació venia de dins del poble: les autoritats van permetre que la Casa de Déu deixés de ser casa de pregària per ser casa de negocis. Feia falta una potestat superior, la de Jesús, per restablir l'ordre en aquell lloc sant.

Ens sorprèn també a nosaltres aquest diàleg. Jesús, davant la pregunta desconfiada, respon amb una altra pregunta, amb la qual convida l'interlocutor a l'examen de consciència. Així sol fer el Mestre quan troba una actitud hostil a les seves accions i ensenyaments. Qui havia escoltat el Baptista i n'havia acceptat la predicació, estava ben disposat per acollir Jesús com a Mestre. Però aquells caps no van acollir amb humilitat el ministeri de Joan. No reconeixen la veritat d'aquelles paraules profètiques, aplicades al precursor: “és com el foc del fonedor, com el sabó de rentar roba. S'asseurà com qui depura i refina la plata, i purificarà els descendents de Leví. Els refinirà com la plata i l'or. Llavors presentaran al Senyor ofrenes dignes d'ell” (*Ml* 3, 2-3). Com que no acceptaven la purificació dels seus cors, no van entendre la purificació del Temple.

Ens cal un esforç interior per entendre Jesús en tots els seus gestos i paraules. Aquells homes no van ser senzills com a coloms; per això Jesús es va mostrar sagaç com una serp (cf. *Mt* 10, 16), i els va deixar sense paraules. No hi va haver diàleg sincer. La sinceritat és necessària per a l'entesa amb les persones, en primer lloc, amb Déu. Una virtut que acaba esdevenint senzillesa. Ho veiem a la Mare de Déu, en el diàleg amb l'arcàngel, que va concloure amb un senzill i entregat “que es compleixin en mi les teves paraules”. Li demanem a ella poder parlar amb Déu, i coneixent-lo més cada dia, ens coneguem millor a nosaltres mateixos. Així, conscients que també som temples de Déu (cf. *1 Co* 3,16-17), desitjarem la purificació dels nostres pecats.

Josep Boira // Undefined - Getty Images

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelide-dissabte-de-la-setmana-viii-de-
durant-lany-senzills-o-complicats/](https://dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelide-dissabte-de-la-setmana-viii-de-durant-lany-senzills-o-complicats/)
(17/08/2025)